

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. Русе, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Тодоров

като разглежда докладваното от Светослав Тодоров Търговско дело № 20224500900367 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ.

Постъпила е жалба от СНЦ А.к.Л.Р., с ЕИК ***, представлявано от М. С. Р., чрез адв. С. Ю. Р. – АК Русе против отказ № 20221123094123/24.11.2022г. на д.л. по регистрацията от А.в. към Министерство на правосъдието. Обжалва отказа като счита същия за незаконосъобразен. Иска неговата отмяна и да се укаже вписване на заявените промени в седалище и адрес на управление, представляващи и органи на управление на сдружението.

Агенцията по вписванията, чрез старши експерт в отдел „АМО“ Г.К., е депозирала отговор, с който взема становище за неоснователност на жалбата и моли отказът да бъде потвърден, като правилен и законосъобразен. Претендира разноски.

Жалбата е постъпила на 29.11.2022г. в А., според посочения в уведомителното писмо до съда входящ номер. Отказът е постановен на 24.11.2022г., поради което същата се явява подадена в срока по чл.25, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ. Жалбата е подадена от лице с правен интерес, чрез пълномощник с надлежно учредена представителна власт и се явява процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира, че обжалвания отказ е законосъобразен и правилен, а жалбата – неоснователна по следните съображения:

Проверката, която според разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ следва да извърши д.л.р., в случая се свежда до това дали е подадено заявление, заявеното обстоятелство подлежи ли на вписване и да не е вписано, дали заявлението изхожда от оправомощено лице, към заявлението приложени ли са всички документи съгласно изискванията на закон, от тях установява ли се съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, представена ли е декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, платена ли е дължимата държавна такса. В случай, че не е налице някое от сочените обстоятелства, длъжностното лице следва да откаже вписване на заявеното обстоятелство.

Правилен е изводът на д.л.р.та, че изискването по чл.19, ал.2 ЗЮЛНЦ за минимален брой членове на сдружение, което е определено за осъществяване на общественополезна

дейност е приложимо не само към момента на учредяването му, но и през целия период на действие на сдружението, защото само така то ще отговаря на специфичните и по-завишени изисквания, които са поставени в закона по отношение на сдруженията, когато те са определени да извършват общественополезна дейност.

От представения със заявлението актуален списък на членовете на СНЦ „А.к.Л.Р. към 27.10.2022г. се установява, че към тази дата членове на сдружението са три физически лица. Доколкото нормата на чл.19, ал.2 ЗЮЛНЦ е императивна, намаляването на членския състав на сдружението под определения в тази разпоредба минимум води до осъществяване на дейност от сдружението в нарушение на закона. Решенията за освобождаване на членовете на управителния съвет на сдружението и избор на нов управителен съвет са приети от общо събрание на сдружението в момент, към който то е осъществявало дейност в нарушение на закона. Към момента на свикване на извънредното общо събрание и на провеждане на същото членския състав на сдружението е бил от три физически лица, поради което до отстраняване на нарушението на чл.19, ал.2 ЗЮЛНЦ чрез приемане на нови членове на сдружението до достигане на законоустановения минимален членски състав на сдружението, органите на ЮЛНЦ не са могли да вземат законосъобразни решения по чл.25 и чл. 31 ЗЮЛНЦ (с изключение на решения по чл.25, ал.1, т.4 ЗЮЛНЦ) и е налице основание за отказ да бъдат вписани такива решения по чл.21, ал.1, т.5 ЗТРРЮЛНЦ.

Тъй като не се касае за пропуск да бъде представен документ към заявлението или да бъде внесена държавна такса, то е неприложим редът за отстраняване на нередовности по чл.22, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ.

Допуснатото нарушение при осъществяване на дейността на сдружението е отстранимо чрез приемане на нови членове до достигане на законоустановения минимален членски състав, което е и сторено на проведеното на 05.11.2022г. общо събрание. С приемането на нови членове на общото събрание, проведено на 05.11.2022г. е отстранено нарушението на чл.19, ал.2 ЗЮЛНЦ и общото събрание може занапред отново да осъществява в пълен обем правомощията си по чл. 25 ЗЮЛНЦ, но за целта е необходимо свикването и провеждането на ново общо събрание, на което да бъде осигурена възможност за участие и на новоприетите на 05.11.2022г. членове на сдружението.

В заключение при постановения отказ, д.л.р.та е извършило дължимата проверка по чл.21 ЗТРРЮЛНЦ и е достигнало до законосъобразен извод, че сдружението извършва дейност в нарушение на императивната норма на чл.19, ал.2 ЗЮЛНЦ, което е пречка за законосъобразно вземане на решения от общото му събрание и за вписване на тези решения. Обжалваният отказ е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Направеното искане за присъждане на разноски в полза на Агенцията по вписванията за настоящето производство, настоящият състав намира за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 ГПК с всеки акт, с който се слага край на делото, съдът се произнася по дължимите в производството разноски. Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, поради което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава 49 ГПК, доколкото в специален закон не е предвидено друго. С нормата на чл. 541 ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Липсва, както в глава 49 ГПК, така и в специалния закон ЗТРРЮЛНЦ, предвидена възможност на органа А.в., който е компетентен да се произнесе в охранителното производство по подадени заявления за вписване на обстоятелства или обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ, да бъдат присъждани разноски при неоснователност на сезиралото го заявление, както и при неоснователност на жалбата срещу постановен от ДЛР отказ да бъде извършено исканото вписване или обявяване. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част

за процесното охранително производство - глава 49 ГПК, съобразно която уредба разноси не се присъждат нито в полза, нито в тежест на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото тя урежда дължимите разноси на страните в исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство - чл. 541 ГПК

Водим от горното, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ № 20221123094123 от 24.11.2022 г. на д.л.р. при А.в. по заявление вх. № 20221123094123.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред Апелативен съд – Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____